

Csiszár Imre

A Nemzeti Színházról az a hír járja, hogy nincs elég néző, de Osztrovskij Erdő című darabjáról még azon kevesek is kimenekülnek, akik elszánták magukat, hogy jegyet vegyenek az előadásra. A szervezési osztály vezetője otthagya beosztását, mondván, ilyen körülmények között nem tudja a közönséget bevinni a színházba. Amióta *Csiszár Imre* az igazgató, valóban változott a Nemzeti műsorpolitikája.

– Először is: én mondtam fel a szervezési osztály vezetőjének, mert képtelen volt megtalálni azt a budapesti közönségréteget, amelyet a színházunk programja érdekel. Többször szóvá tették ezt maguk a színészek is, akik velem együtt lehetetlennek tartják, hogy egy ilyen színházba, mint a Nemzeti, a nézők kilencven százaléka jön vidékről, csoportos szervezésben, nagyrészt középiskolások.

– **Nem képzelhető el, hogy a hiba a műsorban van?**

– A Nemzetiben nem lehet csak kifejezetten szórakoztató darabokat játszani, ennek a színháznak van komoly, felelősségteljes repertoárja: Osztrovskijt, Shakespeare-t, Brechtet, Sarkadit, Mrozeket, **Eörsit**, Csurkát játszunk idén. Ez a Nemzeti profilja.

– **Igaz, hogy nagyon kevés a néző?**

– Hála istennek, sok előadás megy zsúfolt házzal. Nagyon sikeres az *Elveszett paradicsom*, a *Döglött aknák* s meglepetésünkre Mrozek *Arcképe*. Sajnos, az *Erdő* tényleg kevesebb nézőt vonz, tényleg sokan elmennek a vége felé. De ennek inkább technikai oka van: nagyon hosszú az előadás, fél tizenegy után ér véget, az emberek rohannak az utolsó metróhoz, buszokhoz.

– **Tehát ön ezt nem ítéli a darab bukásának?**

– Nem az én dolgom, hogy megítéljem, de egy biztos: az *Erdő* nem látványos revü, hanem intellektuális, kamara jellegű darab.